

Duhovna misel - 01. okt. 2017

TVOJA BESEDA - LUČ NA MOJI POTI (Ps 119)

Papež Frančišek: Pustiti, da nas gleda Gospod.

Prva naloga učenca je to, da je z Učiteljem, da ga poslušaj, od njega uči. Nekateri katehetje se pohvalijo: 'Imam naslov kateheta!' To ni nič. Naredil si majčkeno pot. In kdo ti bo pomagal? Ne gre za naslov, gre za ravnanje: biti z Njim in to traja vse življenje. Biti v navzočnosti Gospoda, pustiti, da nas on gleda.

Vprašam vas: 'Kako ste pred Gospodom?' Ko greš k Gospodu, gledaš tabernakelj, kaj delaš? Brez besed... 'Toda jaz govorim, razmišljam, premišljujem, čutim...' Zelo dobro! Toda, ali pusti, da te Gospod gleda? Dopustimo, da nas gleda Gospod! On nas gleda in to je en način molitve. Pustiš, da te gleda Gospod? Toda, ali to naredi? Glej tabernakelj in pusti, da te gleda... To je preprosto. Je malo dolgočasno, zadremam... Kar zadremaj! Zaspi! On te vseeno gleda. In si gotov, da te on gleda. To segreje srce, v te prižgan ogenj prijateljstva z Gospodom, ti da čutiti, da te on gleda, ti je blizu in te ima rad.

Razumem, da ni prav preprosto za vas, posebno za tiste, ki so poročeni in imate otroke, je težko najti več časa v miru. A navedite, da vsi to naredite na enak način. Pomembno je najti primeren način, da ste z Gospodom. In to je možno v vsakem življenjskem trenutku. Vsakdo naj se vpraša: Kako sem z Gospodom? Dopustim, da me on gleda? Da njegov ogenj ogreje moje srce? Če v našem srcu ni toplote Boga, njegove ljubezni, njegove nežnosti, kako bi mogli mi, ubogi grešniki, ogreti srca drugih?

Bolj kot se povežeš s Kristusom in on postane središče tvojega življenja, bolj te on pošilja, da greš iz sebe, te odpre za druge. To je katehetovo delo: stalno iti iz sebe iz ljubezni, da bi pričali z drugimi.

